

1. postna nedelja

Hudič skuša Jezusa

Mt 4,1-11

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.« On pa je odgovoril: »Pisano je:

Človek naj ne živi samo od kruha,
ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.«

Tedaj ga je hudič vzel s seboj v sveto mesto in ga postavil vrh templja ter mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je:

Svojim angelom bo zate zapovedoval

in: Na rokah te bodo nosili,

da z nogo ne zadeneš ob kamen.«

Jezus mu je odgovoril: »Pisano je tudi: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.«

Jezus mu je tedaj dejal: »Poberi se, satan, kajti pisano je:

Gospoda, svojega Boga, mōli

in njemu samemu služi!«

Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in mu stregli.

Skušnjave in odgovor nanje

Današnji evangelij nam ponuja veliko vsebin za razmislek. Je prava priložnost, da se v začetku letošnjega posta vprašamo, kje smo in kam gremo.

Prva očitna vsebina današnjega evangelija je Jezusovo jasno soočenje s skušnjavami in hudičem samim. Evangeliji to soočenje predstavljajo po Jezusovem krstu in pred začetkom javnega delovanja. Krst je potrditev in znamenje, da smo božji otroci. Krst tudi nas naravnost sili v delovanje, v življenje po evangeliju. In tega ne bo, če se najprej ne zavemo resnosti spopada med dobrim in zlim, ki bije v nas. Hudič nas skuša, to je dejstvo. Vprašanje je le ali se tega zavedamo in ali se temu upiramo. Poglejmo, o kakšnih skušnjavah nam govori Jezusovo soočenje, po logiki skušnjav, s katerimi hudič skuša Jezusa, lahko tudi sami odkrivamo, kje vse so nam nastavljene pasti.

Iz kamna kruh – tipična logika današnjih reklam, vse na lahko, vse takoj. Še med pisanjem te pridige sem dobil neko povabilo z naslovom: Vsi tečemo za denarjem... Ne dovolite si, da bi vam ga primanjkovalo. Lahko bi rekli, da je prva naloga posta spoznati sorodnost reklame in skušnjave ter ju skušati ločiti, oz. se potruditi prepoznati hudičeve pasti. Dejstvo je, da nas vse skupaj vleče v neko lenobnost in komodnost. Človek se hitro poleni, utrdi in okrepi pa počasi. Skušnjav je več, mogoče nas prva vleče v lenobnost, brezcilnost in na koncu v razvrednotenje vsega.

Vrzi se dol, angelom bom zapovedal ... – živeti zase, da bodo drugi skrbeli za nas. Tudi to je danes do konca razvpita logika tega sveta. Poskrbeti zase, imeti svoj mir, biti sam svoj gospodar, ne obremenjevati se z drugimi itd. gesla današnje družbe in vse bolj tudi naša. Nikoli ni bilo toliko denarja in hkrati toliko ljudi v stiski – ne v prvi vrsti finančni, ampak duševni. A za to je vedno najtežje zbrati denar. Praznih stanovanj po mestih je polno, brezdomcev pa vedno več.

Vsa kraljestva sveta ti dam, če me počastiš ... – pohlep po denarju in slavi, pomembnosti in moči. Vedno več tajkunovo, korupcija do konca, časti se pomembne in velike. Jezus pa slavi Očeta, ker se razodeva majhnim in ubogim.

Na začetku posta so nam predstavljene torej skušnjave. Ali obstaja tudi orožje proti njim? Da, post nam ponuja tudi tri vrste orožja v boju proti njim: odpoved, dobra dela in molitev. Povežimo ga s skušnjavami:

Prve skušnjave niti ne prepoznamo, če se ne začnemo odpovedovati. Saj se nam niti ne zdi več problem, če iščemo le, kako bi bilo lažje. Zdi se, da smo iznajdljivi, ustvarjalni, napredni. Z vsem se preskrbimo, da ne bi bilo pretežko. Pa ni to pogosto tudi nasedanje lenobi? Ali ne postajata zaradi tega naše telo in naš duh lenoben? Odpoved v postu, nam zbistri duha in poživi telo!

Druga skušnjava govori o skrbi zase in pozabljanju na bližnjega. Kje še vidimo drugega, če se ne zamislimo nad seboj in svojim egoizmom. Če pozabimo, da je ljubezen prva zapoved, bomo tudi na bližnjega pozabili. Dobra dela v postu nam prebujajo zaspano zavest, da smo bratje in sestre med seboj, naj si pomagamo!

Če ne častim Boga, častim koga drugega. Izberimo spet Boga na križu, Boga ubogih in zapostavljenih. Tam ni prostora za iskanje denarja, slave, pomembnost in moči. Molitev naj razjasni pogled na Boga!

Včasih se opravičimo kot bogati mladenič, da vse to že delamo. Da poznamo Evangelij in Cerkev. A ne spreglejmo, da je tudi hudič poznal Sveto pismo, celo z njim je odgovarjal. Kljub temu je ostal popoln upornik Bogu. Poznati in ne živeti je le še večja past!!! Naj nas post iz spoznanja povede v življenje, zvesto v odpovedovanju, bogato v molitvi in polno dobrih del.